

Sedm let

Flattus

Dřív rád jsem kreslil tvojí tvář jen z úsměvů
Žít (a nechat žít), kdybych tohle všechno vnímal, byl bych tvůj
Sám jsem si hrál, po ústech stéká lůj
Spíš a já nezasáhnou, když se vplížím do tvejn snů
Víš, teď odmítáš mě
S tím, že čas se mění
Dál jsme připoutaný
Stejný, tak proč se vzpíráš
Znáš - nicotu osamění
tvář - zlem se křiví
už nedýcháš - plazíš se je to marný
stejně chci tě
Sedm let se zdá
tisíc roků zkrátí se po vteřinách
každej den se ráno probouzíš
Sedm let jdeš spát
hladíš horkou kůži, co vedle leží sedm let
a kterou dobře znáš
A vůbec nevnímáš
to prázdno kolem nás
tak stůj tu se mnou, vždyť si vzpomínáš
Víš, tohle tichý město svádí k různěm hrám
Znám tu tvou moc, proto se teď radši skrývám, rád jsem sám
Víš, teď odmítáš mě
S tím, že čas se mění
Dál jsme připoutaný
Stejný, tak proč se vzpíráš
Znáš - nicotu osamění
tvář - zlem se křiví
už nedýcháš - plazíš se je to marný
stejně chci tě
Sedm let se zdá
tisíc roků zkrátí se po vteřinách
každej den se ráno probouzíš
Sedm let jdeš spát
hladíš horkou kůži, co vedle leží sedm let
a kterou dobře znáš
A vůbec nevnímáš
to prázdno kolem nás
tak stůj tu se mnou, vždyť si vzpomínáš
Vždyť si vzpomínáš...Sedm let
Dřív rád jsem kreslil tvojí tvář jen z úsměvů
Žít (a nechat žít), kdybych tohle všechno vnímal, byl bych tvůj
Sám jsem si hrál, po ústech stéká lůj
Spíš a já nezasáhnou, když se vplížím do tvejn snů
Víš, teď odmítáš mě
S tím, že čas se mění
Dál jsme připoutaný
Stejný, tak proč se vzpíráš
Znáš - nicotu osamění
tvář - zlem se křiví
už nedýcháš - plazíš se je to marný
stejně chci tě
Sedm let se zdá
tisíc roků zkrátí se po vteřinách
každej den se ráno probouzíš
Sedm let jdeš spát

hladíš horkou kůži, co vedle leží sedm let
a kterou dobře znáš
A vůbec nevnímáš
to prázdno kolem nás
tak stůj tu se mnou, vždyť si vzpomínáš
Viš, tohle tichý město svádí k různěm hrám
Znám tu tvou moc, proto se teď radši skrývám, rád jsem sám
Viš, teď odmítáš mě
S tím, že čas se mění
Dál jsme připoutaný
Stejný, tak proč se vzpíráš
Znáš - nicotu osamění
tvář - zlem se křiví
už nedýcháš - plazíš se je to marný
stejně chci tě
Sedm let se zdá
tisíc roků zkrátí se po vteřinách
každej den se ráno probouzíš
Sedm let jdeš spát
hladíš horkou kůži, co vedle leží sedm let
a kterou dobře znáš
A vůbec nevnímáš
to prázdno kolem nás
tak stůj tu se mnou, vždyť si vzpomínáš
Vždyť si vzpomínáš...